

พระวิหารลายคำ

ถ้าจะกล่าวถึงจังหวัดที่เป็นศูนย์รวมของโบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่สำคัญของประเทศ เชียงใหม่เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์ ศิลปะ ประเพณีวัฒนธรรม ที่ยาวนานแห่งหนึ่งของประเทศและยังเป็นศูนย์กลาง เมืองโบราณต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็น เมืองโบราณเวียงกุมกาม หรือวัดวามารามที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์ ซึ่งในปัจจุบัน โบราณสถาน โบราณวัตถุ หลายแห่งหลายที่ ได้เกิดสภาพเสื่อมโทรมลงไปตามกาลเวลา เพราะขาดการเอาใจใส่ดูแลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นทั้งภาครัฐและเอกชน จะเห็นได้จากตัวอย่างของ "พระวิหารลายคำ" ในวัดพระสิงห์วรมหาวิหาร ได้เกิดการชำรุดเสื่อมโทรมลงตามกาลเวลา จะเห็นได้จากบริเวณโดยรอบของตัวพระวิหาร ที่มีการแตกหักชำรุด หรือแม้แต่ภายในพระวิหารที่มีภาพจิตรกรรมฝาผนัง ที่บอกเล่าเรื่องราวทางพุทธประวัติ ได้เกิดการหลุดล่อนออกเป็นส่วนใหญ่ๆ จะเห็นได้จาก ผนัง ด้านข้างซ้ายและขวา ขององค์พระประธาน ที่ในปัจจุบันได้หลุดล่อนออกไปจนหมด ไม่หลงเหลือภาพจิตรกรรมให้เห็นแม้แต่หย่อม

พระวิหารลายคำเป็นอีกหนึ่งโบราณสถาน ที่มีอายุเก่าแก่และยาวนาน ซึ่งมีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจหลายอย่างที่ควรได้รับอนุรักษ์กันอย่างเร่งด่วน ปัจจุบันพระวิหารลายคำเป็นที่รู้จักทั่วไป ในฐานะที่ประติมากรรมพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง เชียงใหม่และยังมีภาพจิตรกรรมฝาผนังที่มีชื่อเสียงด้านความสวยงามและความสมบูรณ์ของงานจิตรกรรมฝาผนังอยู่มาก แม้ว่าในปัจจุบันจะมีการหลุดล่อนและซีดจางลงไปบ้าง เพราะขาดการเอาใจเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นเกิดจากกาลเวลาหรือด้วยน้ำมือมนุษย์เองก็ตาม

พระวิหารลายคำ เป็นสถาปัตยกรรมล้านนา กว้าง 8 เมตร ยาว 30 เมตร มีชื่อฟ้าโบระกา หลังคาบุกระเบื้องดินเผา เริ่มสร้างสมัยพระเจ้ามังราย สร้างเสร็จในสมัยพระเจ้าธรรมลังกาเจ้าหลวง เชียงใหม่องค์ที่สอง ได้รับการทำนุบำรุงสืบต่อกันมาหลายสมัย พ.ศ. 2406 ในสมัยพระเจ้ากาวิโรรสสุริยวงษ์ เจ้าหลวง เชียงใหม่องค์ที่ 6 โปรดให้ซ่อมครั้งใหญ่ ต่อมา พ.ศ. 2429 พระเจ้าอินทวิชยานนท์เจ้าหลวง เชียงใหม่องค์ที่ 7 โปรดให้ซ่อมและทำนุดูแลองค์วิหารแห่งนี้ พระอุบาลีคุณูปมาจารย์ ในขณะนั้นเป็นพระราชาคณะชั้นธรรมที่ "พระธรรมราชาอนุวัตร" ได้รับความบูรณปฏิสังขรณ์ใน พ.ศ. 2497 กรมศิลปากรได้ซ่อมวิหารและจิตรกรรมฝาผนังในโอกาสสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี ในพ.ศ. 2539.

